

Slovenska Krajina.

Gornja Lendava. Tudi pri nas bodo občinske volitve v nedeljo zelo zanimive in to radi tega, ker bodo po dolgem času zopet enkrat svobodne. Imamo dve stranki, saj jih več tudi ne rabimo. Lista JRZ je že dolgo potrjena. Nosilec naše liste je banski svetnik g. Bačić Franc iz Gornje Lendave. Ob strani mu stojijo kot odborniki in namestniki sami ugledni možje iz cele občine, med katerimi je tudi precej mladih, za delo in pravičnost sposobnih mož in fantov. Naša lista z g. Bačićem na čelu je bila sestavljena javno pred več kot 200 možmi in fanti, ki so si sami izbrali bodoče zastopnike v občinski upravi. Vsak občan ve, koga bo volil in ve tudi, da bo volil poštene in delavne može in fante, ki so zvesti našemu voditelju dr. Anton Korošcu, pa tudi vsem občanom. Nasprotna stranka deluje tajno in nihče ne ve, kdo je v odboru in kako so listo sestavljali. Sramuje se s svojim odborom na dan. Sesatajajo se ponoči in širijo laži in klevete samo na uho. Posebno so jim na poti duhovniki in cerkev. In to je razumljivo, saj se zbirajo na nasprotni listi komunisti, bivših par režimovcev, potem oni, ki bi radi imeli Mačka za voditelja, a on o tem nič ne ve, da bi se nazadnje vsi tisti, kateri mrzijo naše ubogo ljudstvo, a živijo na račun ljudstva. Da bi nam ti še dalje vodili občino, je nemogoče. Sedanja občinska uprava nam je naredila 500.000 Din dolga in še to, da bomo mogli ta dolg tudi plačati. Zato vsi volilci: premislite malo, koga boste volili. Gotovo ne bo nobenega katoličana, ki bi oddal svoj glas ljudem, ki so vse drugo, samo za katoličane ne. Gotovo ne bo nobenega evangeličana, ki bi oddal svoj glas ljudem, ki se družijo s komunisti in vsemi onimi, katere noben pošteni ne mara. Vsi naši volilci: v nedeljo brez izjeme vsi na volišče in vsi glasujte za edino našo listo z g. Bačićem na čelu. Ne verujte ničesar, ne ustrašite se nikogar, lažejo okoli in vam grozijo, to pa zato, ker drugače ne bodo dobili nobenega glasu. Lista dr. Korošca naj zmaga tudi pri nas!

Dolnja Lendava. Gradbeno gibanje v letošnjem letu izkazuje še dokaj lep uspeh. Tako je bila zgrajena lepa hiša v Lendavskih gorica, v bližini lendavskega gradu, ki je po obliki ter zgradbi zelo lep doprinos k lepoti naših Len-

Sam Nikola Uzunovič zapuška JNS. Kdo bi bil tako nespameten, da bi 25. oktobra glasoval za to skrahirano stranko?!

davskih goric. Zgrajeni so bili tudi hlevi pri tukajšnjem župnišču. Lepa je tudi hiša ob Slavičevi ulici, kjer je dal zgraditi enodružinsko hišo g. Nemethy, uradnik. Stavbo je zgradilo podjetje Ascherl iz Lendave.

G. Gabrovič Matjažu na pot. Zapustil je Lendavo te dni dolgoletni vojni referent lendavskega sreza g. Gabrovič Matjaž, narednik-vodnik, in je odšel na albansko mejo. G. Gabrovič, ki je bil naš domačin, je bil ne samo dober vojak, temveč tudi prijeten družabnik in pripravljen vedno pomagati komurkoli. Za njim žalujejo mnogi njegovi znanci in prijatelji in mu kličejo ob odhodu na novo mesto: Bog Vas živi še mnogo let v službi domovine in v blagor naše države!

Trgatev je končana. Zadnje dni v prvi polovici meseca oktobra je končno nastalo lepo vreme. Vincgradniki, ki so morali opustiti trgatve, di stalnega naliva in obenem mrzlega vreme-

na, so se sedaj podvzivali in potrgali zadnje preostanke letošnjega vinogradniškega pridelka.

Divje gosi so se selile. Zanimivo je bilo opazovati 9. oktobra zvečer let divjih gosi, ki so se selile s severnih mrzlih krajev proti jugovzhodu. Gosi je bilo mnogo in so v treh velikih jatah letele nad lendavskimi travniki med glasnim gaganjem. Bog ve, če se ne bo letos zima res prav kmalu pojavila huda in ostra, kar pravijo ljudje, da se res zgodi, če se gosi zgodaj selijo na jug.

Ob mladem grobu. 7. septembra je izdihnil svojo plemenito dušo akademik Grabar Geza, slušatelj filozofske fakultete v Ljubljani. Novica se je raznesla kakor blisk širom naše Slovkrajine in je vse pretresla. Da, žalujemo za njim z njegovimi žalostnimi starši. Žalujemo, ker smo izgubili iz svoje sredine značajnega in odločnega katoliškega akademika, borca Kristusovega, katerih tako pogrešamo v današnji razruvani dobi. Pogrešali ga bomo, zelo pogrešali v naši sredini, toda živel bo med nami trajno. Pokojni Grabar je bil doma iz Moravec v soboškem srezu. Tudi med akademiki v Ljubljani je bil zelo priljubljen, kar je pričal zelo lep pogreb. Bil je namreč član kat. ak. društva Zarje in njen zvest borec. Bodi mu lahka zemljica slovenska, ki jo je tako iz srca ljubil, in sveti mu večna luč! Žalostnim staršem pa naše iskreno sožalje!

Vurberg. Slovesnost nedelje Kristusa Kralja bomo združili s prosiavo društvenega praznika. V cerkvi se bo služilo sv. opravilo s primernim nagovorom za društvene člane. Popoldne bo pa se razvila zunanja prosiava v župnijskem domu. V načrtu je načel in pester program.

Dol pri Hrastniku. Zadnje nedelje smo imeli v naši fari otroški praznik. Vkljub slabemu vremenu se je udeležilo tega slavlja veliko ljudi. Med sv. mašo je sprejelo sv. obhajilo okoli 500 otrok. Naši farni ministranti, ki so tokrat prvič nastopili, so peli kar lepo mašne pesmi in molitve. Odslej pojejo vsako soboto ob pol sedmih pri sv. maši. Popoldne / nedeljo je bila akade-

mija. Ko je na odru zažarela kakor v ognju slika naše fare, je pač vsakega slehernega prevzele. — Prihodnje nedelje 25. oktobra bomo pa posvetili tudi izven cerkve spominu rajnih v naši fari. Proslava bi morala biti na Vse svete, toda ker je na ta več. častni praznik lepa in krščanska navada, da naše družine prebijejo večer doma zbrani v molitvi sv. rožnega venca, bomo izvencerkveno proslavo imeli že v nedeljo 25. t. m. V dvorani bodo ob treh popoldne zapeli pevci »Usmili se me Bog!«

Slovinci v Zagrebu. »Koroški večer«, s katerim je Slomšekovo prosvetno društvo začelo letošnje prosvetne večere (v nedeljo 11. oktobra po večernicah), je bil prav lep. Najprej je pevski zbor zapel nekaj koroških pesmi, nato pa je g. dr. Klemenc v lepem govoru razložil, kako so se naši vodilni možje trudili za Koroško, katero smo z nesrečnim plebiscitom leta 1920 izgubili.

»Seveda! In po vsej fari vejo, da ga danes spet imaš.«

»Vsa fara ve, da sem nedelnih misli. Osojški nevesti moram zagosti, da bo vesela.«

Cenc pa je bil navihan. Ni godel nevesti, ampak Ravnjaku, ženinu.

Obrisal si je usta, se napel in jel po drugem napevu:

»So pa rožice v garteljnu žalovale,
ko sem moral pustiti jaz svoje dekle...«

Godel in piskal jo je menda desetkrat, dokler ga ni ustavil strel:

Bum—bumbumbum!

»He?«

Tudi Urška je pritekla gledat.

»Glej jih! Hriberški fantje streljajo.«

Bum—bumbumbum! je odmevalo od topičev na Hriberškem klanecu.

»Ravnjaku na čast!«

»In Osojški nevesti!«

Urško je kar treslo, tako je bila nečakana, ko Jerce od nikoder ni bilo.

Cenc je zatrobil veselo koračnico, koj nato pa jo je urezal otožno:

»Jaz pojdem v planino
po mojo živino,

po moje vole
in po moje dekle.«

Potem pa še to, prav mило koprneče, da sta mu očesi od ganjenja kar utonili nad napihnjanimi lici:

»Dve leti in pol sva se ljubila...«

»Cenc! Znorela bom, če ne boš tiho,« je zopet zavpila Urška med vrati.

»Pač nimaš posluha in smisla nimaš, to se reče: nimaš smisla za umetnost — tako se reče učeno. Ampak ti tega ne razumeš. Ti si, da bi te poslali v gluhonemnico v Ljubljano. Razumeš? — Čakaj! To poslušaj!«

Bum—bum!

»Adijo pa zdrava ostani,
podaj mi še enkrat roko!...«

Tako je šlo skoraj ves popoldne.

Spodaj na Bistrici so se ljudje smejali; saj je vsakdo vedel, kam Cenčeve arije merijo. Ravnjak je bil spočetka le zaradi tega nevoljen, ker ga je trobentanje motilo pri delu. Ko pa je jel prisluškovati in je razbral napeve, je jezno zaprl okno. Ampak čevljar je imel tako zdrava pljuča in tako močno sapo, da so ga čuli celo uro naokrog in tudi Ravnjak ga je, najsi je okno še tako zadelal.

(Dalje sledi.)

svojega delodajalca Bello. V svojem iznenadenem veselju je nehote izustil dva zloga, katerih se do tedaj ni poslužil še nikdo na svetu in je odgovoril: Halo! Halo! Halo! Bello je sprejel ta klic in je takoj spoznal, da je najbolj prikladen za telefonsko uporabo. Po Bellovem vzgledu je priznal ta dva zloga celi svet. Halo je uveden v vse jezike. Ko je prodrl radio-izum v svet, je tudi ta iznajdba prevzela besedo: halo! V skandinavskih pokrajinah se imenuje radijski napovedovalec: halo — mož.

**Čitajte in širite
Slov. gospodarja!**